

En fælles vej for folkeskolen i Roskilde

Roskilde Lærerforening er særdeles bekymret for de økonomiske udsigter for skoleområdet i Roskilde kommune. Flere og flere skoler udviser underskud på baggrund af de nuværende budgetter og de økonomiske udsigter de nærmeste år peger på snævrere rammer og voldsomme besparelser. **Det hænger kort sagt ikke sammen.**

Roskilde Lærerforening mener, at det er **nødvendigt at tænke og handle langsigtet**. Politikerne skal tydeliggøre visionen for folkeskolen i Roskilde og drøfte den økonomiske ramme i et kort- og langsigtet perspektiv. **Der skal investeres i folkeskolen og lærerne skal have mulighed for at fokusere på kerneopgaven.**

Roskilde Lærerforenings forslag til andre veje end de sædvanlige:

- ✓ Fokus på stabilitet i lærergruppen, så lærerne kan lykkes med opgaven. Dette kan bl.a. gøres i det fortsatte arbejde med *Professionel kapital* og *Sammen om skolen*.
- ✓ Erstatte fokus på linjefagskompetencer, målstyring mm. med fokus på praksisnære løsninger.
- ✓ Erstatte fokus på enkeltelever med fokus på fællesskaber/ klasser
- ✓ Øget samarbejde mellem skolerne og PPR. Styrke PPR's praksistilknytning med ansættelse af lærere, som kan arbejde på skolerne med Co-teaching eller lignende.
- ✓ Afkortning af skoledagen til minimum. Det skal undersøges, hvordan det strukturelt kan gøres, så det reelt frigiver ressourcer til to-lærerordninger på skolerne.
- ✓ Undersøge balancen mellem skolernes og SFO's driftsudgifter.
- ✓ Enkelte skoler afprøver andre måder at løse inklusionsproblematikken i forhold til specialundervisningen/ressourcemodellen. Her kan fx inddrages erfaringerne fra NEST-klasserne på Absalons skole.
- ✓ Drøfte med de fagprofessionelle, hvordan vi kan styrke almenområdet.
- ✓ Specialisering af lærere til varetagelse af undervisning m.m. af elever med specifikke udfordringer.
- ✓ Giv lederne mere tid og plads til pædagogisk- og personaleledelse.

Særligt igennem de sidste 10 år har rammerne for at drive skole og vilkårene for at inkludere flere elever i almenundervisningen ændret sig markant.

Eksempler på ændringer som har haft en negativ effekt:

- Målstyret undervisning rettet mod jævnlige test af børnene.
- Mindre fokus på fællesskab og klassens samlede trivsel – udvanding af klasselærerrollen.
- Mindre forberedelsestid til lærerne og dermed mindre tid til at tilrettelægge en differentieret undervisning med udgangspunkt i den konkrete elevgruppe.
- Eleverne møder langt flere forskellige lærere, pædagoger og vikarer i løbet af en skoledag Dette har udfordret relations arbejdet og skyldes bl.a.
 - et større fokus på linjefagsuddannelse af lærerne.
 - pædagogers deltagelse i flere undervisningstimer uden at det er klart, hvilken opgave/rolle hhv. lærer og pædagog har.
 - færre ressource timer, hvor lærerne kan støtte de børn, de kender fra andre timer.

- Forringelse af læreruddannelsen.
- Flere ikke-uddannede står med ansvar for undervisningen og får ofte ansvaret for undervisningen af de elever som har allermest brug for særlig tilrettelagt undervisning.
- Forlængelse af skoledagen uden der er tilført midler til at give kvalitativt indhold i de ekstra timer.
- Uddannelsesparathedsvurderinger.

Det er helt indlysende, at nogle børn har behov for specialtilbud, enten på egen eller en specialskole, men det er lærernes oplevelse, at de stadigt mere snævre rammer og øgede faglige krav har presset flere børn ud af almenundervisningen og over i markant dyrere specialtilbud. Der er således tale om en **nedadgående spiral med faldende kvalitet på almenområdet og stigende udgifter på specialområdet**.

Udviklingen har naturligvis kolossale menneskelige omkostninger både for de børn og familier, der må kæmpe med angst, skoleværing eller andet og for familier i almindelighed, som måske oplever et mere og mere skrabet tilbud i folkeskolen; men det er også et økonomisk problem for hele samfundet.

Den økonomiske ressource til specialundervisning på skolerne udmøntes fx som ekstra støtte i klasserne, gruppeordninger eller en-til-en - undervisning, herunder hjemmeundervisning. Visitering af en elev til specialskolerne koster en almen folkeskole ca. 330.000 kr. Hertil skal lægges udgifterne til forældres tabte arbejdsfortjeneste/sygemeldinger, udgifter til de visiterede elevers fremtidige skoletilbud og eventuel offentlig forsørgelse senere i livet.

For lærernes vedkommende vil den nuværende udvikling efter al sandsynlighed bl.a. generere flere sygemeldinger grundet fx moralsk stress. Den stress, der opstår, når man ikke kan lykkes med den opgave, man er uddannet og ansat til. Dette vil desværre være med til at øge udgifterne.

Kan disse penge anvendes mere hensigtsmæssigt?

Har politikerne vilje, mod og tålmodighed til et paradigmeskifte?

At gå den sædvanlige vej, fx give lærerne flere undervisningstimer og/eller pakke eleverne tættere i klasserne, vil nok løse den økonomiske udfordring lige nu, men vil ramme som en stor og ubetalt gæld senere.

Roskilde Lærerforening er klar til at finde en fælles vej.

På vegne af kredsstyrelsen

Tina Svarre Hasselager
Formand